

4e zondag van de Advent A

Van leven naar eucharistie

Iedere periode van de geschiedenis doen zich gebeurtenissen voor waarin de mens tekens ontwaart die hij enkel aan God kan toeschrijven. Pascal noemt deze tekens "leermeesters die God ons geeft". Wij moeten ze alleen maar leren ontdekken. De mensen reageren er echter zeer verschillend op: de enen stellen er zich voor open, anderen sluiten er zich voor af. De enen vertrouwen op hun eigen krachten, anderen gaan moedig Gods wegen, ook al zijn die voor hen niet duidelijk.

Eerste lezing Jesaja 7,10-14

In die dagen sprak Jesaja tot Achaz: "Vraag de Heer, uw God, om een teken, hetzij hoog aan de hemel of diep in de hel." Maar Achaz antwoordde: "Ik vraag niet om een teken; ik wil de Heer niet op de proef stellen." En Jesaja sprak: "Luister dan, Huis van David, is het u niet genoeg mensen te ergeren, dat gij ook mijn God tot ergernis wilt zijn? Daarom geeft de Heer u ook ongevraagd een teken: Zie, de jonge vrouw zal ontvangen en een zoon baren, en zij zal hem noemen 'Immanuël', 'God-met-ons'.

Tweede lezing Romeinen 1,1-7

Van Paulus, dienstknecht van Christus Jezus, door Gods roeping apostel, bestemd voor de dienst van het evangelie, dat God eertijds door zijn profeten in de heilige geschriften heeft aangekondigd. Het is de boodschap over zijn Zoon, die naar het vlees geboren is uit het geslacht van David, die naar de heilige Geest is aangewezen als Zoon van God, door Gods almachtige daad, door zijn opstanding uit de doden, Jezus Christus onze Heer. Door Hem heb ik de genade van het apostelschap ontvangen, om ter ere van zijn naam onder alle volken mensen te brengen tot de gehoorzaamheid van het geloof. Ook gij hoort bij hen, geroepen als gij zijt door God tot de gemeenschap van Jezus Christus. Ik zend mijn groeten aan u allen in Rome: God heeft u lief en riep u tot zijn heilige gemeente. Genade en vrede voor u vanwege God onze Vader en de Heer Jezus Christus!

Evangelie Matteüs 1,18-24

De geboorte van Jezus Christus vond plaats op deze wijze: Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, bleek zij, voordat ze gingen samenwonen, zwanger van de heilige Geest. Omdat Jozef, haar man, rechtschapen was en haar niet in opspraak wilde brengen, dacht hij erover in stilte van haar te scheiden. Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een engel van de Heer die tot hem sprak: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; het kind in haar schoot is van de heilige Geest. Zij zal een zoon ter wereld brengen die gij Jezus moet noemen, want hij zal zijn volk redden uit hun zonden." Dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden wat de Heer gesproken heeft door de profeet, die zegt: "Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon ter wereld brengen, en men zal Hem de naam Immanuël geven." Dat is in vertaling: God met ons. Ontwaakt uit de slaap deed Jozef zoals de engel van de Heer hem bevolen had en nam zijn vrouw tot zich.

Van eucharistie naar leven

De komst van Christus in de wereld is het centrale gebeuren van de heilsgeschiedenis: in het verleden, nu, en in de toekomst. In het licht daarvan ontdekken wij de christelijke betekenis van alle gebeurtenissen. Want God spreekt nog altijd geduldig verder tot ons in

tekenen. Te Betlehem, op de calvarieberg en in het eucharistisch offer. Eerst in zwakheid openbaart zich zijn kracht tenvolle. Maar God heeft mensen nodig. Zoals Maria en Jozef met Hem hebben meegewerkt, zo moeten ook wij met Hem meewerken in onszelf en in de wereld.